

Σύμβασις ΕΛΛΑΔΟΣ - ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Ν. 4300/1963⁽¹⁾
(ΦΕΚ 73/28.5.1963/τ. Α')

Περί κυρώσεως της μεταξύ Ελλάδος και Σουηδίας συμβάσεως
περί αποφυγής διπλής φορολογίας και αποτροπής της φοροδιαφυγής.

Άρθρον Μόνον

Κυρούται και έχει πλήρη ισχύν νόμου η εν Αθήναις υπογραφείσα την 6ην Οκτωβρίου 1961 σύμβασις μεταξύ της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος και της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Σουηδίας περί αποφυγής διπλής φορολογίας και αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, ής το κείμενον έπεται εν πρωτοτύπω εις την αγγλικήν και εν μεταφράσει εις την ελληνικήν.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμερον κυρωθείς, δημοσιευθήτω δια της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Μεταξύ της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Ελλάδος και της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Σουηδίας περί αποφυγής διπλής φορολογίας και αποτροπή της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Ελλάδος και η Κυβέρνησις του Βασιλείου της Σουηδίας, επιθυμούσαι όπως συνάψωσι σύμβασιν περί αποφυγής της διπλής φορολογίας και αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προς τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου.

Συνεφώνησαν ως έπεται:

Άρθρον I

Η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται επί προσώπων κατοικούντων εις εν ή εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρον II

1. Η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται επί των φόρων εισοδήματος και κεφαλαίου των επιβαλλομένων επ' ονόματι εκάστου Συμβαλλομένου Κράτους ή των πολιτικών αυτού υποδιαιρέσεων ή τοπικών αρχών, ανεξαρτήτως δε του τρόπου καθ' ον ούτοι εισπράττονται.

2. Ως φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται άπαντες οι φόροι οι επιβαλλόμενοι επί του συνολικού εισοδήματος, ή του συνολικού κεφαλαίου ή επί των στοιχείων εισοδήματος ή κεφαλαίου περιλαμβανομένων των φόρων επί κερδών προκυπτόντων εκ της μεταβιβάσεως κινητής ή ακινήτου περιουσίας και φόρων επί των συνολικών ποσών των ημερομισθίων ή μισθών των καταβαλλομένων υπό επιχειρήσεων.

3. Οι ισχύοντες φόροι εφ' ων η παρούσα σύμβασις εφαρμόζεται είναι ειδικώτερον:

α) Προκειμένου περί της Ελλάδος:

I) Ο προσωπικός φόρος εισοδήματος (περιλαμβανομένων των συμπληρωματικών φόρων) και

II. Ο φόρος εισοδήματος νομικών προσώπων (καλουμένων εφεξής «ελληνικός φόρος»).

β) Προκειμένου περί της Σουηδίας:

I. Ο Κρατικός φόρος εισοδήματος περιλαμβανομένου του φόρου ναυτικών και του φόρου τοκομεριδίων.

II. Ο φόρος επί του προσωπικού δημοσίων θεαμάτων.

III. Ο κοινοτικός φόρος εισοδήματος και

IV. Οκρατικός φόρος κεφαλαίου (καλουμένων εφεξής «σουηδικός φόρος»).

4. Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται ωσαύτως επί πάντων των ακριβώς ομοίων ή ουσιαδώς παρομοίων φόρων των επιβαλλομένων επιπροσθέτως ή αντί των υφισταμένων φόρων. Εις το τέλος εκάστου έτους αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών υποχρεούνται όπως ειδοποιώσιν αλλήλας περί των τυχόν μεταβολών των επελθουσών εις την αντίστοιχον αυτών φορολογικήν νομοθεσία.

5. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών επιλύουσι δι' αμοιβαίας συμφωνίας πάσαν τυχόν αμφιβολίαν προκύπτουσαν ως προς τους φόρους, εφ' ων εφαρμόζεται η παρούσα σύμβασις.

Άρθρον III

1. Εν τη παρούση συμβάσει εκτός εάν άλλως νοείται εκ του κειμένου:

α) Ο όρος «αρμόδιαι αρχαί» σημαίνει προκειμένου περί της Σουηδίας τον Υπουργόν των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του, προκειμένου δε περί της Ελλάδος τον Υπουργόν των Οικονομικών ή τον εξουσιοδοτημένον αντιπρόσωπόν του,

β) ο όρος «φόρος» σημαίνει τον ελληνικόν ή σουηδικόν φόρον, αναλόγως της εννοίας του κειμένου,

γ) ο όρος «πρόσωπον» περιλαμβάνει παν πρόσωπον νομικόν ή μη,

δ) ο όρος «εταιρεία» σημαίνει παν νομικόν πρόσωπον,

ε) αα) ο όρος «κάτοικος» ενός των Συμβαλλομένων Κρατών σημαίνει παν πρόσωπον όπερ κατά τους νόμους του Κράτους εκείνου, υπόκειται εις φορολογίαν εν τω εν λόγω Κράτει λόγω διαμονής, κατοικίας, έδρας, διευθύνσεως ή άλλου παρομοίου κριτηρίου, αλλά

ββ) εάν κατά τας διατάξεις του ανωτέρω εδαφίου αα άτομόν τι τυγχάνη κάτοικος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών, η περίπτωσις αύτη επιλύεται συμφώνως προς τους κατωτέρω κανόνας:

α) Θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους εις το οποίον διαθέτει μόνιμον κατοικίαν. Εάν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη, θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους μετά του οποίου διατηρεί τους πλέον στενούς προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (καλουμένου εφεξής ως «κέντρου ζωτικών συμφερόντων αυτού»).

β) Εάν το Κράτος όπου το εν λόγω άτομον έχει το κέντρον των ζωτικών του συμφερόντων δεν δύναται να καθορισθή, ή εάν δεν διαθέτη μόνιμον κατοικίαν εις οιονδήποτε εκ των δύο Κρατών, θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους όπου έχει την συνήθη διαμονήν του.

γ) Εάν έχη συνήθη διαμονήν εις αμφοτέρα τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή εις ουδέν εξ αυτών, θεωρείται ως κάτοικος του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει υπήκοος.

δ) Εάν τυγχάνη υπήκοος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών ή ουδενός εξ αυτών, αι αρμόδιαι αρχαί των Κρατών τούτων αποφασίζουσιν επί του ζητήματος δι' αμοιβαίας συμφωνίας.

γγ) Όπου, λόγω των διατάξεων του ανωτέρου εδαφίου αα, νομικόν τι πρόσωπον τυγχάνει κάτοικος αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών, τότε το πρόσωπον τούτο θεωρείται ως κάτοικος του Κράτους όπου υπάρχει η έδρα της ενεργού διευθύνσεως αυτού. Η αυτή διάταξις εφαρμόζεται και επί ομορρυθμών και ετερορρυθμών εταιρειών αι οποίαι κατά την εθνικήν νομοθεσίαν, υπό της οποίας διέπονται, δεν είναι νομικά πρόσωπα.

στ) Οι όροι «κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών» και «κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουν πρόσωπον όπερ είναι κάτοικος της Ελλάδος ή πρόσωπον όπερ είναι κάτοικος της Σουηδίας, αναλόγως της εννοίας του κειμένου.

ζ) Οι όροι «ελληνική επιχείρησις» και «σουηδική επιχείρησις» σημαίνουσιν αντιστοιχως βιομηχανικήν ή εμπορικήν επιχείρησιν ή εργασίαν διεξαγομένην υπό κατοίκου της Ελλάδος και βιομηχανικήν ή εμπορικήν επιχείρησιν ή εργασίαν διεξαγομένην υπό κατοίκου της Σουηδίας, οι δε όροι «επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών» και «επιχείρησις του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους» σημαίνουσιν ελληνικήν επιχείρησιν ή σουηδικήν επιχείρησιν, αναλόγως της εννοίας του κειμένου.

η) Ο όρος «βιομηχανικά ή εμπορικά κέρδη» περιλαμβάνει ενόικια ή δικαιώματα αφορώντα κινηματογραφικάς ταινίας και ταινίας τηλεοράσεως.

θ) αα) Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» σημαίνει καθωρισμένην επαγγελματικήν εγκατάστασιν, όπου αι εργασίαι της επιχειρήσεως διεξάγονται εν συνόλω ή εν μέρει.

ββ) Η μόνιμος εγκατάστασις περιλαμβάνει ειδικώτερον:

(α) έδραν διοικήσεως

(β) υποκατάστημα

(γ) γραφείον

(δ) εργοστάσιον

(ε) εργαστήριον

(στ) ορυχείον, λατομείον ή άλλον τόπον εξαγωγής φυσικού πλούτου

(ζ) οικόπεδον κτιρίου ή συνεργείον κατασκευών ή συναρμολογήσεων του οποίου ή διάρκεια υπερβαίνει τους δώδεκα μήνας.

γγ) Ο όρος «μόνιμος εγκατάστασις» δεν θεωρείται ως περιλαμβάνων:

(α) την χρήσιν εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν συγκεντρώσεως, εκθέσεως ή παραδόσεως εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν

(β) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν της αποθηκείσεως εκθέσεως ή παραδόσεως.

(γ) την διατήρησιν αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων ανηκόντων εις την επιχείρησιν μόνον προς τον σκοπόν της μεταποιήσεως υπό άλλης τινός επιχειρήσεως.

(δ) την διατήρησιν καθωρισμένης επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν αγοράς αγαθών ή εμπορευμάτων ή συγκεντρώσεως πληροφοριών δια την επιχείρησιν.

(ε) την διατήρησιν καθωρισμένης επαγγελματικής εγκαταστάσεως μόνον προς τον σκοπόν διαφημίσεως, παροχής πληροφοριών, επιστημονικών ερευνών ή αναλόγων ενεργειών, αι οποίαι έχουν δια την επιχείρησιν προπαρασκευαστικόν ή επιβοηθητικόν χαρακτήρα.

δδ) Παν πρόσωπον ενεργούν εντός ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών δια λογαριασμόν επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους τους, εκτός εάν πρόκειται περί πράκτορος απολαμβάνοντος ανεξαρτησίαν, εφ' ου εφαρμόζεται το εδάφιον εε, θεωρείται ως μόνιμος εγκατάστασις εν τω πρώτω μνημονευθέντι Κράτει εάν διαθέτη εν τω Κράτει τούτω εξουσίαν, την οποίαν ασκεί συνήθως, επιτρέπουσαν εις αυτόν να συνάπτη συμβάσεις επ' ονόματι της επιχειρήσεως, εκτός εάν η δραστηριότης του προσώπου τούτου περιορίζεται εις την αγοράν αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

εε) Επιχείρησις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν θεωρείται ως έχουσα μόνιμον εγκατάστασιν εντός του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους απλώς και μόνον διότι πραγματοποιεί εμπορικές πράξεις εν τω ετέρω τούτω Κράτει μέσω ενός μεσίτου, ενός γενικού παραγγελιοδόχου ή οιοσδήποτε άλλου αντιπροσώπου, απολαμβάνοντος ανεξαρτησίαν εφ' όσον τα πρόσωπα ταύτα ενεργούσιν εντός του συνήθους πλαισίου της δραστηριότητός των.

οστ) Το γεγονός ότι μία εταιρεία, τυγχάνουσα κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, ελέγχει ή ελέγχεται υπό εταιρείας ούσης κατοίκου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους ή πραγματοποιούσης εμπορικές πράξεις εν τω ετέρω τούτω Κράτει (είτε δια μόνιμου εγκαταστάσεως ή κατ' άλλον τρόπον), δεν αρκεί όπως χαρακτηρίση οιαδήποτε των εταιρειών τούτων ως μόνιμον εγκατάστασιν της ετέρας.

ι) Ο όρος «διεθνείς μεταφοραί» περιλαμβάνει μεταφοράς μεταξύ τόπων εις μίαν χώραν κατά την διαδρομήν ταξιδίου επεκτεινομένου πέραν της μιας χωρών.

2. Εν τη εφαρμογή των διατάξεων της παρούσης συμβάσεως υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, πας όρος μη κατ' άλλον τρόπον καθοριζόμενος, θα έχη την έννοιαν η οποία προκύπτει εκ της, κατά την εν τω Κράτει τούτω, ισχύουσής νομοθεσίας της αφορώσης τους φόρους, οίτινες αποτελούσι το αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως, εκτός εάν άλλως νοείται εκ του κειμένου.

Άρθρον IV

1. Τα κέρδη μιας επιχειρήσεως ενός των Συμβαλλομένων Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω εκτός εάν η επιχείρησις διεξάγη εργασίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια μόνιμου εγκαταστάσεως ευρισκομένης εκεί. Εάν η επιχείρησις διεξάγει

εργασίαν ως ανωτέρω, δύναται το έτερον Κράτος να επιβάλη φόρον επί των κερδών της επιχειρήσεως, αλλά μόνον επί εκείνων, άτινα προέρχονται εκ της ως άνω μόνιμου εγκαταστάσεως.

2. Εάν επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διεξάγη εργασίαν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει δια μόνιμου εγκαταστάσεως ευρισκομένης εκεί, τότε εις έκαστον των Κρατών ή μόνιμος εγκατάστασις θα θεωρείται ως πραγματοποιήσασα τα κέρδη εκείνα άτινα υπολογίζεται ότι θα επραγματοποιεί εάν ήτο διάφορος και χωριστή επιχείρησις ασχολουμένη εις την αυτήν ή παρομοίαν δραστηριότητα υπό τας αυτάς ή παρομοίας συνθήκας και ενεργούσα τελείως ανεξαρτήτως από της επιχειρήσεως, της οποίας τυγχάνει μόνιμος εγκατάστασις.

3. Κατά τον καθορισμόν των κερδών της μόνιμου εγκαταστάσεως εκπίπτονται τα έξοδα τα πραγματοποιούμενα δια τους σκοπούς της μόνιμου εγκαταστάσεως, περιλαμβανομένων των διοικητικών και διαχειριστικών εν γένει εξόδων, ούτω πραγματοποιηθέντων, είτε εν τω Συμβαλλομένω Κράτει όπου ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή αλλαχού.

4. Εφ' όσον είθισται εις εν των Συμβαλλομένων Κρατών όπως τα κέρδη τα προερχόμενα εκ μόνιμου εγκαταστάσεως καθορίζονται κατόπιν καταμερισμού των συνολικών κερδών της επιχειρήσεως εις τας διαφόρους αυτής πηγάς, αι διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου ουδόλως εμποδίζουν το εν λόγω Συμβαλλόμενον Κράτος από του να καθορίση τα φορολογητέα κέρδη επί τη βάσει τοιούτου καταμερισμού, ως τυχόν είθισται. Εν τούτοις η χρησιμοποιουμένη μέθοδος καταμερισμού δέον να είναι τοιαύτη ώστε το αποτέλεσμα να είναι σύμφωνον προς τας εν τω παρόντι άρθρω καθοριζόμενας αρχάς.

5. Ουδέν κέρδος δύναται να καταλογισθή εις μόνιμον εγκατάστασιν λόγω απλής αγοράς υπό της εν λόγω μόνιμου εγκαταστάσεως αγαθών ή εμπορευμάτων δια την επιχείρησιν.

6. Δια την εφαρμογήν των προηγουμένων παραγράφων τα κέρδη τα προερχόμενα εκ της μόνιμου εγκαταστάσεως θα καθορίζονται δια της αυτής μεθόδου κατ' έτος εκτός εάν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι δια να γίνη το αντίθετον.

Άρθρον V

Εάν: **α)** επιχειρήσις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών μετέχη αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγchon ή κεφάλαιον επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, ή **β)** τα αυτά πρόσωπα συμμετέχουν αμέσως ή εμμέσως εις την διοίκησιν, έλεγchon ή το κεφάλαιον επιχειρήσεως ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών και επιχειρήσεως του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους και εις εκατέραν των περιπτώσεων τίθενται ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων εις τας εμπορικές ή οικονομικές των σχέσεις όροι διάφοροι εκείνων οίτινες θα ετίθεντο μεταξύ ανεξαρτήτων επιχειρήσεων, τότε παν κέρδος το οποίον, εάν δεν υπήρχον οι όροι ούτοι, θα επραγματοποιείτο υπό μιας εκ των επιχειρήσεων, αλλά, λόγω των όρων τούτων δεν επραγματοποιήθη, δύναται να περιληφθή εις τα κέρδη της επιχειρήσεως εκείνης και να φορολογηθή αναλόγως.

Άρθρον VI

1. Κατά παρέκκλισιν των διατάξεων των προηγουμένων άρθρων της παρούσης συμβάσεως εισοδήματα εκ της εκμεταλλεύσεως πλοίων νηολογημένων εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών απαλλάσσονται του φόρου του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, εκτός εάν η επιχείρησις τυγχάνη κάτοικος του ετέρου τούτου Κράτους. Εν τοιαύτη περιπτώσει το εισόδημα δύναται να φορολογηθή εις το τελευταίον μνημονευθέν Κράτος.

2. Εισοδήματα εκ της εκμεταλλεύσεως αεροσκαφών εις διεθνείς μεταφοράς φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου υπάρχει η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως των εργασιών της επιχειρήσεως.

Άρθρον VII

1. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου της Σουηδίας εις κάτοικον της Ελλάδος απαλλάσσονται του σουηδικού φόρου.

2. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου της Ελλάδος εις κάτοικον της Σουηδίας υποβάλλονται εν Ελλάδι εις τον ελληνικόν φόρον εισοδήματος, υπό την προϋπόθεσιν ότι τα μερίσματα ταύτα θα εκπίπτωνται εκ του συνολικού καθαρού εισοδήματος της εταιρείας του υποκειμένου εις φόρον εισοδήματος νομικού προσώπου.

3. Μερίσματα καταβαλλόμενα υπό εταιρείας κατοίκου της Ελλάδος εις εταιρείαν κάτοικον της Σουηδίας απαλλάσσονται του σουηδικού φόρου. Η απαλλαγή αυτή δεν ισχύει ειμή εάν, συμφώνως προς τους σουηδικούς νόμους, τα μερίσματα θα απηλλάσσοντο του σουηδικού φόρου εάν η πρώτον μνημονευθείσα εταιρεία ήτο κάτοικος της Σουηδίας και ουχί κάτοικος της Ελλάδος.

4. Αι παράγραφοι 1 και 2 του παρόντος άρθρου δεν ισχύουσιν εις περίπτωσιν καθ' ην κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έχει μόνιμον εγκατάστασιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει και τα τοιαύτα μερίσματα έχουσιν άμεσον σχέσηιν μετά της δια της εν λόγω μόνιμου εγκαταστάσεως διεξαγομένης εργασίας. Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζεται το άρθρον IV της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον VIII

1. Τόκοι προκύπτοντες εντός ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενοι εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις, το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον προκύπτει ο τόκος ο καταβαλλόμενος εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, διατηρεί το δικαίωμα όπως φορολογήσῃ τον εν λόγω τόκον κατά την ιδικήν του νομοθεσίαν. Εάν ασκήσῃ τοιούτον δικαίωμα, φορολογικός συντελεστής του επιβαλλομένου φόρου δεν δύναται να είναι ανώτερος του 10% επί του ποσού του τόκου. Αι αρμόδιαι υπηρεσίαι των δύο Κρατών ρυθμίζουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τον τρόπον της εφαρμογής της εν λόγω περιοριστικής διατάξεως.

3. Ο εν τω παρόντι άρθρω χρησιμοποιούμενος όρος «τόκος» σημαίνει εισόδημα εκ κρατικών χρεωγράφων, ομολογιών ή γραμματίων, ενυποθήκων ή μη, εχόντων ή μη δικαίωμα συμμετοχής εις κέρδη ή και απαιτήσεις παντός είδους, ως και παν άλλο εισόδημα εξομοιούμενον υπό της φορολογικής νομοθεσίας προς εισόδημα εκ δανεισθέντων χρημάτων.

4. Αι διατάξεις των προηγουμένων παραγράφων δεν εφαρμόζονται εάν ο λαμβάνων τον τόκον και τυγχάνων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, εν ω προκύπτει ο τόκος, μόνιμον εγκατάστασιν προς ην η εκ δανείου απαίτησις, εξ ής προκύπτει ο τόκος, έχει άμεσον σχέσηιν. Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζεται το άρθρον IV της παρούσης συμβάσεως.

5. Ο τόκος θεωρείται ως προκύπτων εις εν Συμβαλλόμενον Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι αυτό τούτο το Κράτος ή πολιτική υποδιείρησις του εν λόγω Κράτους ή κάτοικος του εν λόγω Κράτους. Εάν εν τούτοις, το καταβάλλον τον τόκον πρόσωπον, είτε είναι κάτοικος ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών είτε όχι, κέκτηται εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών μόνιμον εγκατάστασιν δια τας ανάγκας της οποίας συνήφθη το δάνειον, εφ' ου καταβάλλεται ο τόκος, ο δε τόκος ούτος βαρύνει την εν λόγω μόνιμον εγκατάστασιν, τότε ο τόκος ούτος θεωρείται ως προκύπτων εις το Συμβαλλόμενον Κράτος, εις ο ευρίσκειται η μόνιμος εγκατάστασις.

6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ του καταβάλλοντος και του λαμβάνοντος τον τόκον ή μεταξύ εκατέρου τούτων και τρίτου προσώπου, το ποσόν του καταβαλλομένου τόκου λαμβανομένου υπ' όψιν του χρέους εν σχέσει προς το οποίον καταβάλλεται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον ήθελε συμφωνηθή μεταξύ του καταβάλλοντος και του λαμβάνοντος εάν δεν υπήρχεν η εν λόγω σχέσις, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τοιαύτη περιπτώσει το υπερβάλλον μέρος του τόκου φορολογείται συμφώνως προς την νομοθεσίαν των δύο Συμβαλλομένων Κρατών, λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των άλλων διατάξεων της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον IX

1. Δικαιώματα προκύπτοντα εντός ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών και καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους φορολογούνται εις το έτερον τούτο Κράτος.

2. Εν τούτοις, το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον προκύπτουσι τα δικαιώματα τα καταβαλλόμενα εις κάτοικον του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους διατηρεί το δικαίωμα όπως φορολογήσῃ τα εν λόγω δικαιώματα κατά την ιδικήν του νομοθεσίαν. Εάν ασκήσῃ τοιούτον δικαίωμα ο φορολογικός συντελεστής του επιβαλλομένου φόρου δεν δύναται να

είναι ανώτερος του 5% επί του ακαθαρίστου ποσού των δικαιωμάτων. Αι αρμόδιαι υπηρεσίαι των δύο Κρατών ρυθμίζουν δι' αμοιβαίας συμφωνίας τον τρόπον της εφαρμογής του εν λόγω περιορισμού.

3. Ο εν τω παρόντι άρθρω χρησιμοποιούμενος όρος «δικαιώματα» σημαίνει πληρωμάς οιαδήποτε είδους γενομένης έναντι χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως συγγραφικού δικαιώματος φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου, μηχανικού σχεδίου, μυστικής επεξεργασίας ή συνταγής ή χρήσεως ή δικαιώματος χρήσεως βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού υλικού ή πληροφοριών επί βιομηχανικής, εμπορικής ή επιστημονικής πείρας, αλλά δεν περιλαμβάνει δικαίωμα ή άλλο ποσόν καταβληθέν έναντι λειτουργίας ορυχείου, λατομείου ή άλλου τόπου εξαγωγής φυσικού πλούτου ή χρήσεως κινηματογραφικών ταινιών και ταινιών τηλεοράσεως.

4. Κέρδη προερχόμενα εκ μεταβιβάσεως οιαδήποτε περιουσιακού στοιχείου ή δικαιωμάτων αναφερομένων εις την παράγραφον 3 φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο μεταβιβάσας τυγχάνει κάτοικος.

5. Αι διατάξεις των παραγράφων 1, 2 και 4 δεν εφαρμόζονται εάν ο λαμβάνων τα δικαιώματα και τυγχάνων κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρή εν τω Συμβαλλομένω Κράτει, εν ω προκύπτουσιν τα δικαιώματα, μόνιμον εγκατάστασιν προς ην η πηγή των εν λόγω δικαιωμάτων έχει άμεσον σχέσιν. Εν τοιαύτη περιπτώσει εφαρμόζεται το άρθρον IV της παρούσης συμβάσεως.

6. Όπου, λόγω ειδικής σχέσεως μεταξύ του καταβάλλοντος και του λαμβάνοντος ή μεταξύ εκατέρου τούτων και τρίτου προσώπου, το ποσόν των καταβαλλομένων δικαιωμάτων, λαμβανομένης υπ' όψιν της χρήσεως ή του δικαιώματος δι' ο καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσόν το οποίον ήθελε συμφωνηθή μεταξύ του καταβάλλοντος και του λαμβάνοντος εάν δεν υπήρχεν η εν λόγω σχέσις, αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται μόνον επί του τελευταίου μνημονευθέντος ποσού. Εν τοιαύτη περιπτώσει το υπερβάλλον μέρος των καταβολών φορολογείται συμφώνως προς τους νόμους των Συμβαλλομένων Κρατών λαμβανομένων δεόντως υπ' όψιν των άλλων διατάξεων της παρούσης συμβάσεως.

Άρθρον X

1. Εισόδημα εξ ακινήτου περιουσίας δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ευρίσκεται η εν λόγω περιουσία.

2. Ο όρος «ακίνητος περιουσία» καθορίζεται συμφώνως προς τους νόμους του Συμβαλλομένου Κράτους όπου ευρίσκεται η εν λόγω περιουσία. Εν πάση περιπτώσει ο όρος περιλαμβάνει εξαρτήματα ακινήτου περιουσίας, ζώα κτηνοτροφίας και εξοπλισμόν γεωργικών και δασικών επιχειρήσεων, δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζονται αι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας περί ιδιοκτησίας, επικαρπίαν ακινήτου περιουσίας και δικαιώματα επί μεταβλητών ή παγίων καταβολών δια την επεξεργασίαν μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών ή άλλου φυσικού πλούτου. Πλοία, σκάφη και αεροσκάφη, δεν θεωρούνται ως ακίνητος περιουσία.

3. Αι διατάξεις των ως άνω παραγράφων 1 και 2 εφαρμόζονται επί εισοδήματος προκύπτοντος εκ της άμεσου χρήσεως ή εκ της ενοικιάσεως ακινήτου περιουσίας, ή της χρήσεως υπ' οιαδήποτε ετέραν μορφήν της εν λόγω περιουσίας, περιλαμβανομένου του εισοδήματος εκ γεωργικών ή δασικών επιχειρήσεων. Ωσαύτως εφαρμόζονται και επί κερδών εκ μεταβιβάσεως ακινήτου περιουσίας.

4. Αι διατάξεις των ως άνω παραγράφων 1 έως 3 εφαρμόζονται ωσαύτως επί εισοδήματος εξ ακινήτου περιουσίας οιαδήποτε επιχειρήσεων εκτός των γεωργικών και δασικών τοιούτων ως και επί εισοδήματος εξ ακινήτου περιουσίας χρησιμοποιουμένης δια την άσκησιν επαγγελματικών υπηρεσιών.

Άρθρον XI

Ο κάτοικος ενός των Συμβαλλομένων Κρατών απαλλάσσεται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει του φόρου επί κερδών εκ πώλησεως, μεταβιβάσεως ή ανταλλαγής παγίου ενεργητικού εξαιρέσει της ακινήτου περιουσίας, εκτός εάν ούτος διατηρή μόνιμον εγκατάστασιν εν τω ετέρω τούτω Κράτει και τα κέρδη έχουσιν άμεσον σχέσιν προς την δια μέσου τοιαύτης μόνιμου εγκαταστάσεως διεξαγομένην επιχείρησιν.

Άρθρον XII

Εισόδημα κτώμενον υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι επαγγελματικών υπηρεσιών ή ετέρων ανεξαρτήτων δραστηριοτήτων παρομοίου χαρακτήρος φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον τούτο Κράτος, εκτός εάν ο εν λόγω κάτοικος έχη εις την διάθεσίν του κανονικώς σταθεράν βάσιν εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει προς διεξαγωγήν της δράσεώς του. Εάν έχη τοιαύτην σταθεράν βάσιν, το μέρος εκείνο του εισοδήματος το οποίον προκύπτει εκ της βάσεως ταύτης δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει.

Άρθρον XIII

1. Τηρουμένων των διατάξεων των άρθρων XIV, XV και XVI, μισθοί, ημερομίσθια και άλλαι παρόμοιαι αποζημιώσεις, κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών, δι' έμμισθον απασχόλησιν, φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω, εκτός εάν η απασχόλησις ασκείται εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει. Εάν η απασχόλησις ασκείται ούτω πάσα εξ αυτής απορρέουσα αποζημιώσις δύναται να φορολογηθή εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

2. Ανεξαρτήτως των διατάξεων της ως άνω παραγράφου 1 αποζημιώσεις κτώμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών έναντι απασχολήσεως ασκουμένης εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει φορολογούνται μόνον εις το πρώτον μνημονευθέν Κράτος, εάν:

α) Ολαμβάνων παραμένη εν τω ετέρω Κράτει επί χρονικόν διάστημα ή χρονικά διαστήματα μη υπερβαίνοντα συνολικώς 183 ημέρας κατά το οικείον φορολογικό έτος και

β) η αποζημίωσις καταβάλλεται υπό ή επ' ονόματι εργοδότη οστις δεν είναι κάτοικος του ετέρου Κράτους και

γ) η αποζημίωσις δεν εκπίπτει εκ των κερδών μονίμου εγκαταστάσεως ή σταθεράς βάσεως διατηρουμένης υπό του εργοδότη εν τω ετέρω Κράτει.

3. Ανεξαρτήτως των προηγουμένων διατάξεων του παρόντος άρθρου αποζημιώσεις δια προσωπικής υπηρεσίας παρασχεθείσας επί:

α) πλοίου εκτελούντος διεθνείς μεταφοράς και νηολογημένου εις εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών, δύναται να φορολογηθώσιν εις το Συμβαλλόμενον εκείνο Κράτος εκτός εάν η επιχείρησις τυγχάνη κάτοικος του ετέρου Κράτους. Εν τοιαύτη περιπτώσει το εισόδημα δύναται να φορολογηθή εις το τελευταίον μνημονευθέν Κράτος και

β) αεροσκάφους εκτελούντος διεθνείς μεταφοράς δύναται να φορολογηθώσιν εν τω Συμβαλλομένω Κράτει όπου ευρίσκεται η έδρα της πραγματικής διευθύνσεως της επιχειρήσεως.

Άρθρον XIV

1. Αποζημιώσεις, περιλαμβανομένων και των συντάξεων, καταβαλλόμεναι υπό, ή εκ κεφαλαίων δημιουργηθέντων υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή πολιτικής υποδιαιρέσεως, ή τοπικής αρχής αυτού, εις οιονδήποτε άτομον δι' υπηρεσίας παρασχεθείσας προς το εν λόγω Κράτος ή την πολιτικήν υποδιείρεσιν ή τοπικήν αρχήν αυτού κατά την εκτέλεσιν λειτουργήματος διοικητικής φύσεως δύναται να φορολογηθώσιν εν τω Κράτει τούτω. Το αυτό ισχύει και επί ετέρων συντάξεων καταβαλλομένων υπό του Κράτους ως και επί συντάξεων καταβαλλομένων υπό οργανισμών κοινωνικής ασφαλίσεως ή άλλων παρομοίων οργανισμών.

2. Αι διατάξεις των άρθρων XIII, XV και XVI εφαρμόζονται επί αποζημιώσεων και συντάξεων έναντι υπηρεσιών παρασχεθεισών εν σχέσει προς παν εμπόριον ή εργασίαν διεξαγομένην υπό ενός των Συμβαλλομένων Κρατών ή πολιτικής υποδιαιρέσεως ή τοπικής αρχής αυτού.

Άρθρον XV

Αμοιβαί διευθυντών ή παρόμοιαι πληρωμαί λαμβανόμεναι υπό κατοίκου ενός των Συμβαλλομένων Κρατών υπό την ιδιότητά του ως μέλους διοικητικού συμβουλίου εταιρείας, ήτις είναι κάτοικος του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους δύναται να φορολογηθώσιν εν τω ετέρω τούτω Κράτει.

Άρθρον XVI

Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 1 του άρθρου XIV, συντάξεις ή άλλαι παρόμοιαι πληρωμαί καταβαλλόμεναι έναντι προηγούμενης απασχολήσεως φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο λαμβάνων τυγχάνει κάτοικος.

Άρθρον XVII

Ανεξαρτήτως των εν τη παρούση συμβάσει διαλαμβανομένων, εισόδημα κτώμενον υπό προσωπικού δημοσίας ψυχαγωγίας, ως οι καλλιτέχναι θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου και τηλεοράσεως, οι μουσικοί και οι αθληταί, εκ της προσωπικής αυτών δράσεως ως τοιούτων, δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ασκείται η τοιαύτη δράσις.

Άρθρον XVIII

1. Οιαδήποτε παροχή, προερχομένη εκ πηγών εντός της Σουηδίας υπό προσώπου τυγχάνοντος κατοίκου της Ελλάδος, απαλλάσσεται του σουηδικού φόρου.
2. Οιαδήποτε παροχή, προερχομένη εκ πηγών εντός της Ελλάδος υπό προσώπου τυγχάνοντος κατοίκου Σουηδίας, απαλλάσσεται του ελληνικού φόρου.
3. Ο όρος «παροχή» σημαίνει ωρισμένον ποσόν καταβλητέον, εξ υποχρεώσεως, περιοδικώς κατά ωρισμένα χρονικά διαστήματα εφ' όρου ζωής ή κατά την διάρκειαν καθωρισμένου ή εξακριβωτέου χρονικού διαστήματος.

Άρθρον XIX

Καθηγηταί ή διδάσκαλοι ιδρυμάτων ανωτάτης εκπαιδεύσεως ή επιστημονικών ερευνών ενός των Συμβαλλομένων Κρατών λαμβάνοντες αποζημίωσιν δια διδασκαλίαν ή διεξαγωγήν ανωτέρας βαθμίδος μελετών ή ερευνών κατά το διάστημα προσωρινής διαμονής μη υπερβαινούσης τα δύο έτη εις Πανεπιστήμιον, Κολλέγιον ή έτερον εκπαιδευτικόν ίδρυμα ανωτάτης εκπαιδεύσεως ή ερεύνης, εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει, απαλλάσσονται του φόρου εν τω ετέρω τούτω Κράτει εν σχέσει προς την εν λόγω αποζημίωσιν, εφ' όσον το εν λόγω ίδρυμα ανήκει εις το Κράτος ή εις κοινωφελή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρον XX

1. Ποσά τα οποία λαμβάνει σπουδαστής ή μαθητευόμενος εργασίας τινός προερχόμενος εξ ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και παραμένων εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει αποκλειστικώς και μόνον δια τον σκοπόν της εκπαιδεύσεως ή εξασκήσεώς του, δια την συντήρησιν, εκπαίδευσιν ή εξάσκησίν του, δεν φορολογούνται εν τω ετέρω τούτω Κράτει εφ' όσον τα ποσά ταύτα καταβάλλονται εις αυτόν εκ πηγών εκτός του ετέρου τούτου Κράτους ευρισκομένων.

2. Πρόσωπα προερχόμενα εξ ενός των Συμβαλλομένων Κρατών και παραμένοντα εν τω ετέρω Συμβαλλομένω Κράτει αποκλειστικώς και μόνον ως φοιτηταί ή σπουδασταί Πανεπιστημίου, Κολλεγίου ή Σχολής εν τω ετέρω Κράτει ή ως μαθητευόμενοι εργασίας τινός, δεν φορολογούνται εν τω ετέρω Κράτει επί χρονικόν διάστημα μη υπερβαίνον τα τρία διαδοχικά φορολογικά έτη δια την κτωμένην αποζημίωσιν λόγω απασχολήσεως εν τω ετέρω τούτω Κράτει εφ' όσον:

α) Η αποζημίωσις αποτελεί εισόδημα αναγκαίον δια την συντήρησιν και εκπαίδευσίν του και

β) Η εν λόγω αποζημίωσις δεν υπερβαίνει καθ' έκαστον φορολογικόν έτος το ποσόν των 4.000 σουηδικών κορωνών ή το αντίστοιχον τούτου εις το νόμισμα της Ελλάδος, κατά περίπτωσιν.

Άρθρον XXI

Τα είδη εισοδήματος άτινα δεν αναφέρονται ρητώς εις τα προηγούμενα άρθρα της συμβάσεως φορολογούνται μόνον εις το Συμβαλλόμενον Κράτος του οποίου ο λαμβάνων τυγχάνει κάτοικος.

Άρθρον XXII

Εφ' όσον επιβάλλονται φόροι κεφαλαίου υπό του ενός ή του ετέρου ή αμφοτέρων των Συμβαλλομένων Κρατών εφαρμόζονται αι κάτωθι διατάξεις:

α) Κεφάλαιον αποτελούμενον εξ ακινήτου περιουσίας, ως ορίζεται εις την παρ. 2 του άρθρου X, δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος όπου ευρίσκεται η εν λόγω περιουσία.

β) Τηρουμένων των διατάξεων της ανωτέρω παραγράφου (α) κεφάλαιον συνιστάμενον εξ ενεργητικού αποτελούντος μέρος της επιχειρηματικής περιουσίας της χρησιμοποιουμένης εν τινι μονίμω εγκαταστάσει της επιχειρήσεως, ή εξ ενεργητικού ανήκοντος εις σταθεράν βάσιν χρησιμοποιουμένην δια την παροχήν επαγγελματικών υπηρεσιών, δύναται να φορολογηθή εις το Συμβαλλόμενον Κράτος εις το οποίον ευρίσκεται η μόνιμος εγκατάστασις ή η σταθερά βάσις.

γ) Πάντα τα έτερα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών φορολογούνται μόνον εν τω Κράτει τούτω.

Άρθρον XXIII

1. Τηρουμένων των διατάξεων του ελληνικού νόμου, των αφορωσών την έκπτωσιν εκ του ελληνικού φόρου, φόρου καταβλητέου επί εδάφους εκτός της Ελλάδος, ο σουηδικός φόρος ο πληρωτέος κατά τους σουηδικούς νόμους και συμφώνως προς την παρούσαν σύμβασιν, είτε αμέσως ή δια παρακρατήσεως, εν σχέσει προς εισόδημα προκύπτον εκ πηγής εντός της Σουηδίας, εκπίπτειτα εξ οιουδήποτε ελληνικού φόρου καταβλητέου επί του εν λόγω εισοδήματος.

2. Εισόδημα εκ πηγών εντός της Ελλάδος, το οποίον συμφώνως προς την παρούσαν σύμβασιν δύναται να φορολογηθή εν Ελλάδι είτε αμέσως ή δια παρακρατήσεως, απαλλάσσεται του σουηδικού φόρου, υπό τον όρον ότι:

α) Εάν το εν λόγω εισόδημα είναι:

(I) μέρισμα καταβληθέν υπό εταιρείας κατοίκου της Ελλάδος εις πρόσωπον όπερ είναι κάτοικος της Σουηδίας, χωρίς να είναι εταιρεία απαλλασσομένη του σουηδικού φόρου κατά τας διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου VII, ή

(II) τόκος, επί του οποίου εφαρμόζεται η παράγραφος (2) του άρθρου VIII και όστις καταβάλλεται εις κάτοικον της Σουηδίας ή

(III) δικαίωμα επί του οποίου εφαρμόζεται η παράγραφος (2) του άρθρου IX και όπερ καταβάλλεται εις κάτοικον της Σουηδίας, ο σουηδικός φόρος επιβάλλεται επί του ολικού ποσού του εν λόγω εισοδήματος, αλλά το ποσόν του ελληνικού φόρου του αναλογούντος εις το εν λόγω εισόδημα εκπίπτειτα εξ οιουδήποτε σουηδικού φόρου καταβλητέου επί του εν λόγω εισοδήματος.

β) Εάν, ο επί του εν λόγω μερίσματος, τόκου ή δικαιώματος, αναλόγως της περιπτώσεως, αναλογών ελληνικός φόρος εισοδήματος ήθελεν αρθή πλήρως ή μειωθή δια περιωρισμένον χρονικόν διάστημα, η έκπτωσις έναντι του σουηδικού φόρου εν σχέσει προς το τοιούτον εισόδημα θα γίνεται δια ποσόν ίσον προς τον ελληνικόν φόρον εισοδήματος όστις θα ανελόγει εις το μέρισμα, τόκον ή δικαίωμα, εάν δεν είχε γίνει τοιαύτη άρσις ή μείωσις.

γ) Εάν τόκος προκύπτων εν Ελλάδι καταβάλλεται εις κάτοικον της Σουηδίας κατά το διάστημα των πρώτων δέκα οικονομικών ετών από της εφαρμογής της συμβάσεως, η έκπτωσις έναντι του σουηδικού φόρου του επιβαλλομένου επί του εν λόγω τόκου, θα γίνεται ανεξαρτήτως των διατάξεων των εδαφίων (α) και (β) εις ποσόν ίσον προς 10% του ποσού του εν λόγω τόκου.

3. Εάν, συμφώνως προς το άρθρον XXII, κεφάλαιον ανήκον εις κάτοικον της Σουηδίας, δύναται να φορολογηθή εν Ελλάδι, το τοιούτον κεφάλαιον απαλλάσσεται του σουηδικού φόρου.

4. Ο προοδευτικός συντελεστής του επί των κατοίκων της Σουηδίας επιβαλλομένου σουηδικού φόρου δύναται να υπολογισθή ως εάν περιελαμβάνοντο εις το ποσόν του

συνολικού εισοδήματος ή κεφαλαίου, εισόδημα ή κεφάλαιον απαλλασσόμενον συμφώνως προς την παρούσαν σύμβασιν.

Άρθρον XXIV

1. Εάν κατά τας διατάξεις της παρούσης συμβάσεως κάτοικος της Ελλάδος απαλλάσσεται ή δικαιούται απαλλαγής του σουηδικού φόρου, παρομοία απαλλαγή ή άρσις εφαρμόζεται και επί της αδιανεμήτου κληρονομίας αποβιώσαντος προσώπου εφ' όσον εις ή περισσότεροι των δικαιούχων είναι κάτοικοι της Ελλάδος.

2. Ο σουηδικός φόρος επί αδιανεμήτου κληρονομίας αποβιώσαντος προσώπου εκπίπτει συμφώνως προς το άρθρον XXIII, εφ' όσον το εισόδημα περιέρχεται εις δικαιούχον κάτοικον της Ελλάδος.

Άρθρον XXV

1. Οι υπήκοοι ενός των Συμβαλλομένων Κρατών δεν υποβάλλονται εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος εις οιαδήποτε φορολογίαν ή σχετικήν επιβάρυνσιν, ήτις είναι διάφορος ή επαχθεστέρα της φορολογίας ή των σχετικών επιβαρύνσεων εις ας υπόκεινται ή δύνανται να υπαχθώσιν οι υπήκοοι του ετέρου τούτου Κράτους υπό τας αυτάς συνθήκας.

2. Ο όρος «υπήκοοι» σημαίνει:

α) Προκειμένου περί της Ελλάδος πάντας του Έλληνας υπηκόους και νομικά πρόσωπα, εταιρείας και σωματεία θεωρούμενα ως τοιαύτα κατά την ισχύουσαν ελληνικήν νομοθεσίαν.

β) Προκειμένου περί της Σουηδίας, πάντας τους Σουηδούς υπηκόους και νομικά πρόσωπα, εταιρείας και σωματεία θεωρούμενα ως τοιαύτα κατά την ισχύουσαν σουηδικήν νομοθεσίαν.

3. Η επιβαλλομένη φορολογία επί μονίμου εγκαταστάσεως την οποίαν επιχειρήσεις ενός των Συμβαλλομένων Κρατών διατηρεί εις το έτερον Συμβαλλόμενον Κράτος δέον να μη τυγχάνη ολιγώτερον ευνοϊκή εν τω ετέρω τούτω Κράτει από την επιβαλλομένην φορολογίαν επί επιχειρήσεων του ετέρου τούτου Κράτους ασχολουμένων με την αυτήν δράσιν.

Η παρούσα διάταξις δεν δύναται να ερμηνευθή ως υποχρεώνουσα εν εκ των Συμβαλλομένων Κρατών να χορηγή εις τους κατοίκους του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους προσωπικάς εκπτώσεις, απαλλαγάς ή μειώσεις φορολογικής φύσεως λόγω πολιτικής θέσεως ή οικογενειακών υποχρεώσεων, τας οποίας χορηγεί εις τους ιδικούς του κατοίκους.

4. Επιχειρήσεις ενός εκ των Συμβαλλομένων Κρατών το κεφάλαιον των οποίων εν μέρει ή εν όλω ανήκει ή ελέγχεται αμέσως ή εμμέσως υπό ενός ή περισσοτέρων κατοίκων του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους, δεν υποβάλλονται εν τω πρώτω μνημονευθέντι Κράτει εις φορολογίαν ή σχετικήν επιβάρυνσιν διάφορον ή επαχθεστέραν της φορολογίας ή σχετικών επιβαρύνσεων εις ας υποβάλλονται ή δύνανται να υποβληθώσι παρόμοιαι επιχειρήσεις του εν λόγω πρώτου μνημονευθέντος Κράτους.

5. Εν τω παρόντι άρθρω ο όρος «φορολογία» σημαίνει φόρους πάσης φύσεως και παντός είδους.

Άρθρον XXVI

Αι διατάξεις της παρούσης συμβάσεως ουδόλως παραβιάζουσι το δικαίωμα πλέον ευρυτέρων απαλλαγών χορηγουμένων εις διπλωματικούς ή προξενικούς υπαλλήλους δυνάμει των γενικών κανόνων του διεθνούς δικαίου ή δι' ειδικών συμφωνιών. Εφ' όσον κατά το σύστημα τούτο των πλέον ευρυτέρων απαλλαγών, εισοδήματα και κεφάλαια δεν υπόκεινται εις φορολογίαν εις το Κράτος όπου πραγματοποιούνται ταύτα, το δικαίωμα της φορολογίας επιφυλάσσεται εις το Κράτος το οποίον οι εν λόγω υπάλληλοι εκπροσωπούσι.

Άρθρον XXVII

Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δύνανται όπως ανταλλάσσωσι πληροφορίας (παρεχομένας εις αυτάς συμφώνως προς τους οικείους αυτών νόμους και εν τη ομαλή λειτουργία της υπηρεσίας) αναγκαίας δια την εφαρμογήν των διατάξεων της παρούσης συμβάσεως ή προς παρεμπόδισιν δολίων πράξεων ή προς εφαρμογήν των καθιερωμένων διατάξεων κατά της νομίμου φοροδιαφυγής, εν σχέσει προς τους φόρους, οίτινες

αποτελούσι το αντικείμενον της παρούσης συμβάσεως. Πάσα πληροφορία ούτως ανταλλάσσομένη δέον όπως θεωρείται απόρρητος και μη αποκαλύπτεται εις οιονδήποτε πρόσωπον πλην εκείνων, εις ους περιλαμβάνονται και τα δικαστήρια, οίτινες είναι επιφορτισμένοι με την βεβαίωσιν και είσπραξιν των φόρων ή με την εκδίκασιν των ενστάσεων των σχετικών προς τους φόρους τούτους. Ουδεμία εκ των ως άνω πληροφοριών ανταλλάσσεται εάν πρόκειται ν' αποκαλύψη εμπορικών, επιχειρηματικών, βιομηχανικών ή επαγγελματικών απόρρητον ή επαγγελματικήν μέθοδον. Αι ως άνω πληροφορίες δύνανται ν' ανταλλαγώσιν ex officio ή, εις ειδικάς περιπτώσεις, κατόπιν αιτήσεως. Αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δέον να συμβουλευώνται αλλήλας προς καθορισμόν των ex officio ανταλλάσσομένων πληροφοριών.

Άρθρον XXVIII

1. Εάν φορολογούμενός τις ήθελεν αποδείξει ότι η ενέργεια των φορολογικών αρχών εκατέρου των Συμβαλλομένων Κρατών κατέληξεν ή μέλλει να καταλήξη εις φορολογίαν αντίθετον προς τας διατάξεις της παρούσης συμβάσεως, δικαιούται να θέση υπ' όψιν τα πραγματικά περιστατικά ενώπιον της αρμοδίας αρχής του Συμβαλλομένου Κράτους του οποίου τυγχάνει κάτοικος. Η σχετική αίτησις υποβάλλεται πριν ή ασκηθή ένστασις κατά της αμφισβητουμένης φορολογίας ενώπιον ελληνικού φορολογικού δικαστηρίου. Εάν η αίτησις γίνη δεκτή η αρμοδία αρχή εις γνώσιν της οποίας ετέθη η περίπτωσις οφείλει να προέλθη εις συμφωνίαν μετά της αρμοδίας αρχής του ετέρου Συμβαλλομένου Κράτους προς αποφυγήν της εν λόγω φορολογίας.

2. Εάν ήθελε προκύψει δυσκολία ή αμφιβολία τις ως προς την ερμηνείαν ή την εφαρμογήν της παρούσης συμβάσεως αι αρμόδιαι αρχαί των Συμβαλλομένων Κρατών δέον να ρυθμίζωσι το ζήτημα δι' αμοιβαίας συμφωνίας.

Άρθρον XXIX

Αι κάτωθι συμφωνία μεταξύ Ελλάδος και Σουηδίας δεν ισχύουσι δι' οιονδήποτε χρονικόν διάστημα καθ' ο ισχύει η παρούσα σύμβασις, ήτοι:

α) Η συμφωνία της 19ης Νοεμβρίου 1931 περί αμοιβαίας απαλλαγής εκ του φόρου εισοδήματος εις τινας περιπτώσεις κερδών προκυπτόντων εκ ναυτιλιακής εργασίας.

β) Η συμφωνία της 27 Μαΐου 1954 περί αμοιβαίας απαλλαγής εκ του φόρου κερδών προκυπτόντων εκ της εκμεταλλεύσεως εναερίων μεταφορών.

Άρθρον XXX

1. Ηπαρούσα σύμβασις δέον όπως κυρωθή υπό των Συμβαλλομένων Κρατών συμφώνως προς τα οικείας συνταγματικές και νομικές υποχρεώσεις.

2. Οι τίτλοι κυρώσεως δέον όπως ανταλλαγώσιν το ταχύτερον εν Στοκχόλμη.

3. Άμα τη ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως η παρούσα σύμβασις θα ισχύση εν σχέσει προς το εισόδημα το προκύπτον από ή μεταγενεστέρως της 1ης Ιανουαρίου του ημερολογιακού έτους, καθ' ο θα λάβη χώραν ή ανταλλαγή των τίτλων κυρώσεως και προκειμένου περί του φόρου κεφαλαίου του Σουηδικού Κράτους, εν σχέσει προς φόρον βεβαιωθέντα κατά, ή μετά το ημερολογιακόν έτος, όπερ έπεται αμέσως εκείνου καθ' ο αντηλλάγησαν οι τίτλοι κυρώσεως.

Άρθρον XXXI

Η παρούσα σύμβασις ισχύει επ' άοριστον, αλλ' εκατέρα των Συμβαλλομένων Κυβερνήσεων δύνανται μέχρι της 30ης Ιουνίου οιονδήποτε ημερολογιακού έτους, ουχί προγενεστέρου του έτους 1965 να καταθέσωσι δια της διπλωματικής οδού έγγραφον ειδοποίησιν λήξεως, εν τοιαύτη δε περιπτώσει η παρούσα σύμβασις παύει ισχύουσα, εν σχέσει προς εισόδημα προκύψαν από της 1ης Ιανουαρίου συμπεριλαμβανομένης, του ημερολογιακού έτους του αμέσως επομένου εκείνου καθ' ο κατετέθη η ειδοποίησις και προκειμένου περί φόρου κεφαλαίου, εν σχέσει προς φόρον βεβαιωθέντα κατά ή μετά το δεύτερον ημερολογιακόν έτος από του έτους καθ' ο κατετέθη η ειδοποίησις.

Εις πίστωσιν των ανωτέρω οι υποφαινόμενοι, δεόντως εξουσιοδοτημένοι προς τούτο, υπέγραψαν την παρούσαν σύμβασιν θέσαντες τας σφραγίδας αυτών.

(1) Ανακοίνωσις «περί ενάρξεως της ισχύος της συμβάσεως Ελλάδος - Σουηδίας περί αποφυγής διπλής φορολογίας και αποτροπής φοροδιαφυγής» (Φ.Ε.Κ. 148/21.9.1963, τ.Α'):

Το επί των Εξωτερικών Β. Υπουργείον ανακοινούι ότι την 20 Αυγούστου 1963 έλαβε χώραν εν Στοκχόλμη η ανταλλαγή των κυρωτικών εγγράφων της εν Αθήναις υπογραφείσης την 6ην Οκτωβρίου 1961 συμβάσεως μεταξύ του Βασιλείου της Ελλάδος και της Κυβερνήσεως του Βασιλείου της Σουηδίας «περί αποφυγής διπλής φορολογίας και αποτροπής της φοροδιαφυγής εν σχέσει προ τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου», κυρωθείσης διά του Νόμου υπ' αριθ. 4.300 δημοσιευθέντος εις το τεύχος Α' του υπ' αριθ. 73 της 28.5.1963 φύλλου της Εφημερίδος της Κυβερνήσεως.

Συμφώνως προς το άρθρον XXX παρ. 3 της συμβάσεως, αύτη θα ισχύση από της 20ης Αυγούστου 1963, ημέρας ανταλλαγής των κυρωτικών εγγράφων, ως προς το εισόδημα το προκύπτον από ή μεταγενεστέρως της 1ης Ιανουαρίου 1963, προκειμένου δε περί του φόρου κεφαλαίου του Σουηδικού Κράτους, εν σχέσει προς τον φόρον τον βεβαιωθέντα κατά ή μετά το 1964.

Ενημερωτικό τεύχος 1, σελ. 79 (Συμβάσεις Ελλάδος με άλλα Κράτη)

CONVENTION

Between the Government of the Kingdom of Greece and the Government of the Kingdom of Sweden for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital

The Government of the Kingdom of Greece and the Government of the Kingdom of Sweden,

Desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and capital,

Have agreed as follows:

Article I

This Convention applies to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article II

1. This Convention shall apply to taxes on income and capital imposed on behalf of each Contracting State or of its political subdivisions or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on the elements of income or of capital, including taxes on profits derived from the alienation of movable or immovable property and taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises.

3. The existing taxes to which this Convention shall apply are, in particular:

a) In the case of Greece:

i) the tax on individual incomes (including supplementary taxes); and

ii) the income tax on legal entities (hereinafter referred to as "Greek tax").

b) In the case of Sweden: